

derom tidligere, vi have talt om det i Udvalg i sin Tid, og da var man enig om ogsaa fra den Side, som ønskede en Understøttelseslov af Form og Karakter som den her foreslaaede, at det ikke skulde ske ved at sammenknytte det med et Forslag som det foreliggende, men at det burde ske ved et Lovforslag for sig. Ogsaa den daværende Indenrigsminister modsatte sig en Sammenknytning. De Forhandlinger, vi tidligere have ført om det, have til fulde godtgjort, at det ikke lader sig gøre at sammenknytte de to Ting, og navnlig var dette ogsaa almindeligt anerkendt af alle her i Salen i Fjor, da vi forhandlede det foreliggende Lovforslag. Jeg skal saaledes blot minde om, at det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds (Bojsen) den Gang udtalte, at han havde faaet det Indtryk, at man ikke kom videre ved denne Lejlighed, men at han vilde stemme for det da eller nu foreliggende Lovforslag, fordi han anerkendte, at der ved dette Lovforslag bragtes godt til adskillige Mennesker. Han vilde stemme for Forslaget for at faa det gennemført, altsaa ikke af den Bevæggrund, som bragte det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 3dje Valgkreds (Dinesen) til at stemme for det, nemlig for at faa det op i Landstinget, som muligvis kunde omkalfatre det, eller give det en anden Behandlingsmaade. Jeg kan derfor som sagt, da vi have gjort den Erfaring helt igennem, at det ikke er muligt at knytte denne Understøttelseslov sammen med en Ansvarlighedslov, paa ingen Maade anbefale, at man nu paa dette Stadium vil give sig til at foretage en saadan Sammenknytning, der kun vilde betyde, at vi hverken fik det ene eller det andet. Dette maa dog være klart. Jeg skal altsaa som sagt ikke dvæle videre ved Ændringsforslaget, som det foreligger, men kun gøre et Par Bemærkninger derimod. Det, man her foreslaar os, er altsaa en Understøttelseslov, der skal give vedkommende en Understøttelse i Lighed med, hvad Alderdomsunderstøttelsesloven giver, altsaa det nødvendige, det nødtørftige til Underhold, Kur og Pleje. Jeg forstaaer ikke ganske, hvorfor man her taler om ubemidlede mandlige eller kvindelige Arbejdere og sammenstiller dem med Husmænd, Haandværkere, næringsdrivende eller andre med dem i økonomisk Henseende ligestillede Personer, hvorved man vel nærmest tænker paa Folk, som ere beskæftigede i Søfart og Fiskeri, noget, som ikke særligt er nævnt i Paragraffen. Meningen maa dog vel være den, at de, der komme til

Skade ved deres Arbejde, naar de ere trængende, kunne henvende sig til Kommunen for at faa Hjælp. Det maa jo sikkert være Meningen, det gaar jeg ud fra. Men saa forstaaer jeg i det hele taget ikke hele den Klassifikation, man her fremkommer med; jeg synes, den er ganske unyttig. Der er jo heller ingen Forklaring af, hvad man skal forstaa ved „ubemidlede“. Skulde hele denne Bestemmelse være her, maatte det jo ogsaa medtages, hvad man forstaaer derved. I et andet Lovforslag, som er bragt ind her i Tinget, og som vi have haft for adskillige Gange, nemlig om Understøttelse til ubemidlede gamle Krigere, fastslaas det jo udtrykkeligt, hvad man forstaaer ved „ubemidlet“. Jeg tror, at en saadan Bestemmelse maatte man ogsaa føre ind her, naar man vil tale om ubemidlede Arbejdere, ellers vækker man blot Strid og Misnøje. Jeg tror imidlertid ikke, det er nødvendigt at tage det med, thi Meningen er jo at understøtte samtlige trængende, der komme til Skade under deres Arbejde. Medens man ved 2den Behandling foreslog at understøtte alle, som kom til Skade, ikke alene ved deres Arbejde, men ogsaa ved Hændelse, hidført af højere Magt, er man nu blot gaaet med til at give Understøttelse til dem, der komme til Skade under deres Arbejde. Jeg gør opmærksom derpaa, fordi der saaledes ikke er saa lidt Forskel mellem Forslaget nu, og som det var ved 2den Behandling. Naar der tales om Understøttelse fra det offentlige, er det Spørgsmaal vel værd at overveje, om man skal holde sig udelukkende til Ulykketilfælde ved Arbejdet eller ej. Ved 2den Behandling foresloges der at medtage dem, der kom til Skade ved højere Magt, men det har man udeladt. En fattig Mand, som gaar ned ad Gaden, og som bliver slaaet fordærvet ved, at der falder en Sten ned paa ham fra et Stillads, er dog lige ulykkelig stillet i det Tilfælde, som hvis det skete under Arbejdet, han er jo ganske uskyldig i den Ulykke, der kom over ham, og hvorved han muligvis bliver henvist til Fattigvæsenet. Jeg gør blot opmærksom paa, at den Slags Tilfælde har man ganske udelukket ved det Forslag, man nu møder med. En anden Vanskelighed tror jeg ogsaa findes i Forslaget, og det er den, at man vil efter Forslaget støtte Kvinder, som ere i Ægteskab. At bringe Støtte til Kvinder, som ere i Ægteskab, har imidlertid sine Vanskeligheder, fordi Hustruen ikke er nogen selvstændig Person, idet Manden er hendes Forsørger. Blot jeg nævner dette, tror jeg straks, man